

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 63 **11** november 2020

**LAATSTE OPERATIONELE WEKEN VOOR ZIEKENHUIS | 45 JAAR FUUTLAAN
MAALTIJDEN VAN DE BUURMAN | NIEUWE WIJKAGENT CHIEL LENTZ**

Advertenties

Beheerder: Thomas Kramer

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06-27268377

Ria Luitjes

Sportlaan 149, T 06 83 03 08 38,

E ria@mixmarketing.nl

Sjaak Blom

Pauwenlaan 10, T 06 51 79 82 13

E blom.bruin@hotmail.com

Anja Knoope

Sportlaan 73, T 06 10 01 51 38.

E anjaknoope@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl en/of

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 - 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Versijning: 10 x per jaar

Oplage: 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Drukkerij

Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie heeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Door Dick van Rietschoten

Als u dit leest, weet u al wie zich de komende vier jaar president van de Verenigde Staten mag noemen. Op het moment dat deze regels werden geschreven, was dat echter nog niet bekend. We keken nog vol spanning naar de verkiezingsdag van 3 november uit en beseften donders goed dat we niet moesten uitgaan van wishful thinking. Vier jaar geleden heeft menigeeen daar leergeld mee betaald, toen bijna niemand ervan uitging dat Trump zou zegevieren, ook Trump zelf niet. Hoe anders liep het en hoe tenenkrommend was het om daarna vier lange jaren te ervaren hoe de machtigste natie ter wereld een narcistische, warhoofdige en incapabele pijs als staatshoofd had.

Een Amerikaanse buurman van enkele huizen verderop, die de afgelopen jaren geregeld zijn schaamte en ongenoegen over de zittende president ventileerde, liet vorige maand tegen iedereen die het horen wilde stellig weten dat hij de Nederlandse nationaliteit zou gaan aanvragen als Trump zou worden herkozen. Ik hoop hem niet als landgenoot te hoeven verwelkomen.

Los van de Amerikaanse verkiezingsuitslag en het nog altijd rondwarende coronaspook is er ook deze maand weer genoeg vermeldenswaardig nieuws over onze eigen habitat, de Vogelwijk dus. Dat is allemaal in dit magazine te lezen. Opbouwend nieuws bijvoorbeeld, over het feit dat op de vroegere HALO-locatie aan de Laan van Poot het toekomstige appartementencomplex Hellasduin nu letterlijk van de grond komt. Vrolijk nieuws, over het aanstaande Sint-Maartensfeest van 11 november dat ondanks de virusvrees toch doorgaat, maar ook nostalgisch nieuws over de definitieve sluiting van het vertrouwde ziekenhuis aan de Sportlaan. En dat is nog maar een klein deel van de inhoud. Ga er maar weer even voor zitten om dit blad – zoals we vaak van lezers horen – van kaft tot kaft door te nemen. En vergeet intussen niet ons te bellen of mailen met tips over interessante en opmerkelijke gebeurtenissen in de wijk, want we kunnen nu eenmaal niet alles in de gaten houden. Er is trouwens nog een andere mogelijkheid om ons te assisteren: schrijf zelf iets en stuur het in! Deze editie bevat toevallig - ter leringh ende vermaeck – een handvol mooie voorbeelden van lezersparticipatie.

Sint-Maartensfeest woensdag 11 november 'corona-proof'

Ondanks de coronabeperkingen gaat het traditionele Sint-Maartensfeest in onze wijk dit jaar op 11 november gewoon door. Groepjes kinderen uit de wijk kunnen dus met lampionnen door de straten lopen en mogen aanbellen bij de huizen waar een kaars voor het raam brandt om na het zingen van een liedje iets lekkers te krijgen.

Er is echter één verschil met het gebruikelijke feestprogramma: voorafgaand aan de lampionnentocht wordt er NIET op drie plekken in de wijk verzameld en worden er dus op die locaties ook geen oliebollen van bakkerij Driessen uitgedeeld, zoals in normale tijden altijd gebeurt. Alle kinderen die mee willen doen, mogen tussen 18.00 en 19.00 uur (al dan niet onder begeleiding van ouders) rechtstreeks vanuit hun eigen huis met hun lampionnen op pad gaan.

Vogelwijkbewoners die mee willen doen en daarmee de kinderen graag een pleziertje gunnen, moeten dus dezer dagen in elk geval wat lekkernijen in huis halen en op z'n minst één kaars voorradig hebben om op woensdag 11 november om 18.00 uur aan te steken.

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Het was een zomer met een rouwrandje dit jaar. En ook nu de donkere dagen rond kerst in het verschiet liggen, bestaat er nog steeds weinig reden tot feestvreugde. Want het virus zette in september z'n tweede opmars in. En hoe! Hoop op het beste, maar bereid je voor op het ergste. Het zou zo maar kunnen dat ook de komende feestdagen dit jaar in de eigen kleine corona-bubbel gevierd moeten worden. En dat we een wijk in winterslaap krijgen.

Van Corona-dip naar Covid-depressie?

Mondkapjes, handen wassen en afstand houden. Het gaat langzaam maar zeker in ieders hoofd zitten. Evenals het gebrek aan perspectief. Hoe lang gaat dit nog duren? Inmiddels zijn veel levens blijvend aangedaan. 'Je bent maar één lente en één zomer achttien', las ik onlangs ergens. Het zal maar dit jaar zijn geweest, dan heb je veel gemist.

Veranderend wereldbeeld

Je eigen referentiekader verandert. Kijk maar eens naar beelden van vroeger. Tot voor kort viel mij vooral op hoeveel er vroeger gerookt werd, met name in oude Franse films, maar ook gewoon overal op straat. Duidelijk beelden uit een tijd die definitief voorbij is. Nu valt het me bij het zien van filmbeelden uit (verre en nabije) verleden op hoe dicht mensen op elkaar staan. Overvolle cafés en restaurants. Overvolle stadions, stranden maar ook een overvolle tent op ons eigen Vogelwijk-eeuwfeest van september 2018. Zijn dat ook beelden uit een voorgoed voorbij tijd? Laten we hopen van niet.

Een aanwassend ledental

Hoe het ook zij, onze wereld zal voorlopig kleiner blijven. En nu we zo weinig mogelijk reizen, wordt de directe omgeving belangrijker. Je eigen

huis, je eigen straat, je eigen wijk. Het verbaast mij dan ook niet dat we juist dit jaar naar aanleiding van de gebruikelijke huis-aan-huiseditie van dit blad in oktober een twintigtal nieuwe leden mochten bijschrijven. Welkom! In normale tijden zou ik u een kennismakingsborrel in het vooruitzicht stellen. Maar de tijden zijn niet normaal en ik kan dan ook voorlopig niets beloven.

Niet bij binnen zitten alleen

Een wijk die leeft, bouwt aan haar toekomst. Dat is in de Vogelwijk gelukkig heel letterlijk het geval. De prachtige nieuwe huizen op de plek waar de Sacramentskerk te vinden was, naderen hun voltooiing. Het appartementencomplex Hellasduin krijgt op de plek waar eens de HALO stond ook steeds meer vorm. De (parkeer)kelder is bijna klaar; nu de bovengrondse opbouw nog. En dan wacht nog de herontwikkeling van het ziekenhuisterrein aan de Sportlaan, want het hospitaal sluit eind dit jaar definitief zijn deuren. Zoals al gemeld, zal de daklozenopvang in het naastgelegen voormalige kinderziekenhuis al op 17 november worden gesloten. We krijgen hier ongetwijfeld nog veel sloop- en bouwwerk te zien. Aan lopende en toekomstige bouwactiviteiten hebben we dus voorlopig geen gebrek.

ALV op de lange baan?

Waar wél een gebrek aan bestaat, zijn reguliere wijkbijeenkomsten zoals de onvolprezen algemene ledenvergadering, kortweg ALV. Na onze geslaagde nieuwjaarsreceptie van januari bleef het stil. Sindsdien is het niet verantwoord om veel wijkbewoners bij elkaar te brengen. Maar bestaat er wellicht behoefte aan een digitaal alternatief? Uw opmerkingen en ideeën hoor ik graag.

Redmar Wolf

Eind december doen de laatste medici,
onder wie kaakchirurg Peter Valkenburg,
in het ziekenhuisgebouw het licht uit

Complex in maart beschikbaar voor koper Laatste medische zorg verlaat ziekenhuis Sportlaan

door Sjaak Blom

Bijna honderd jaar geleden werd aan de Sportlaan een ziekenhuis gebouwd: een statig complex, genoemd naar het Rode Kruis. Het werd in de oorlog verwoest en er kwam een nieuw pand, dat begin deze eeuw onderdeel werd van het Haga Ziekenhuis. Maar ook daaraan komt een eind. Komende maand worden de laatste medische functies overgeplaatst naar de Haga-hoofdvesting aan de Leyweg.

Na een technische ontmanteling van het complex kunnen de sleutels op 1 maart 2021 worden overhandigd aan een nieuwe eigenaar, als die zich dan al aandient. In elk geval komt het gebouw te koop te staan. Kaakchirurg Peter Valkenburg zal eind december als een van de laatsten het licht uitdoen. Rijk-Jan Ploeg, servicemanager van de Haga-locatie Sportlaan durft niet te zeggen wanneer het gebouw in andere handen overgaat. „Wie weet moet ik nog een tijdje het leegstandsbeheer voor mijn rekening nemen.”

Lief en leed

Vele decennia hebben het Rode Kruisziekenhuis (RKZ) en de Vogelwijk lief en leed gedeeld. Bewoners werden er vlakbij huis medisch op hun wenken bediend en tal van medewerkers vonden ook zelf een woning in de groene oase aan zee. Is het verdwijnen van het ziekenhuis historisch gezien van grote betekenis, in medische zin is er weinig aan de hand. Een paar fietskilometers of vijftien autominuten verder, aan de Leyweg, ligt een prachtig ziekenhuiscomplex, onlangs vergroot en gemoderniseerd, dat aan alle eisen van de tijd zal voldoen.

Bouw en afbraak

De geschiedenis van het RKZ begint eigenlijk

eerder dan die van de Vogelwijk. Eind 19de eeuw had het Rode Kruis in het Benoordenhout al de beschikking over een eigen kliniek, waar verpleegkundigen en EHBO'ers werden opgeleid voor het werk op slagvelden en bij rampen. Begin jaren twintig van de vorige eeuw werd besloten tot de bouw van een nieuw ziekenhuis met een flinke capaciteit aan de oostrand van de 'Tuinstadwijk Houtrust' oftewel de Vogelwijk in aanbouw.

Koning-moeder Emma legde in 1922 de eerste steen en verrichtte begin 1925 de officiële opening van het monumentale gebouw van architect Eduard Cuypers, een neef van zijn vermaarde oom Pierre Cuypers. Het gebouw rook bij wijze van spreken nog naar verf toen zeventien jaar later de Duitse bezetters van ons land besloten het af te breken ten behoeve van de Atlantikwall. Het RKZ verhuisde in sterk afgeslankte vorm naar een noodhospitaal in de binnenstad, aan het Om en Bij.

Nieuwbouw en aanbouw

Toen de Duitsers vertrokken waren, werden er al snel plannen gemaakt voor nieuwbouw op de plek van het gesloopte complex. In 1950 was het eerste ontwerp gereed, maar het duurde tot 1955 voor de eerste paal de zandgrond in kon en tot 1960 voor het gebouw — naar een ontwerp van Julius Luthmann — of-

ficieel werd geopend. Koningin Juliana pakte de Oranjetraditie weer op en nam die taak op zich. Het ziekenhuis was toen overigens al zo'n twee jaar in bedrijf. Maar eigenlijk is het RKZ nooit af geweest, want bijna elk jaar werd wel weer besloten tot een aanpassing of aanbouw.

Ook de historie van het Juliana Kinderziekenhuis, gelieerd aan het RKZ, gaat terug naar eind 19de eeuw. Na een aantal voorlopige locaties kon koningin-moeder Emma in 1928 de eerste steen leggen van een nieuw complex aan de dr. Van Welylaan. Het kinderziekenhuis, ook een ontwerp van de genoemde telg uit de Cuypers-familie, werd vernoemd naar Emma's kleindochter Juliana.

Eind vorige eeuw werd besloten tot een fusie met het RKZ en tot sloop van het monumen-

tale gebouw. Pal naast het RKZ verrees een nieuw kinderziekenhuis. Op de vrijkomende plek aan de dr. Van Welylaan verscheen het centrum voor jeugdpsychiatrie De Jutters.

Efficiency

In 2004 fuseerden RKZ en JKZ met het ziekenhuis Leyenburg en ontstond de nieuwe naam Haga Ziekenhuis. De ontwikkelingen in de ziekenhuiswereld volgden elkaar echter in rap tempo op, want de zorgkosten bleven de pan uitrijzen. Bezuinigen en streven naar meer efficiency, daar draaide het om. De lig-tijd werd bekort, het aantal bedden kromp en de ziekenhuiszorg ging steeds meer richting eerstelijnszorg. In de toekomst zal zich die trend voortzetten, onder meer door de inzet van digitale communicatiemiddelen. De co-

Het naoorlogse Rode Kruisziekenhuis in aanbouw, eind 1957. Foto Haags Gemeentearchief.

ronacrisis heeft daar een flinke stimulans aan gegeven. Al snel werd duidelijk dat de zorgfuncties aan de Sportlaan in de loop der tijd overgeheveld zouden worden naar de Leyweg, een gerenoveerd RKZ en een splinternieuw JKZ ten spijt. Geleidelijk kwam er een uittocht van medische functies en faciliteiten op gang, was er geen opname van patiënten meer mogelijk en verdwenen ook de kraamzorg en de spoedeisende hulp.

Wat restte was een aantal poliklinieken, waar nog kleine operaties konden worden verricht. Sinds 1 september jongstleden was er ook geen bloedafname meer mogelijk. Eerder deze zomer verdwenen het radiologisch centrum en de poliklinieken interne geneeskunde, reumatologie en orthopedie. Voor urologie konden patiënten na 25 oktober niet meer terecht. De afdeling KNO verhuist deze maand naar de Leyweg en in december behoort kaakchirurgie samen met onder meer plastische chirurgie, dermatologie en nierdialyse tot de hekkensluiters.

Toch bleef het complex ook na het aanbreken van deze eeuw nog flink wat geld kosten. Servicemanager Rijk-Jan Ploeg: „Eigenlijk was er de afgelopen decennia op de Sportlaan-vestiging iedere keer wel weer iets dat moest veranderen. Renoveren, opknappen of bijbouwen, ik had er dagelijks werk aan. In 2012 was de laatste grote verbouwing.”

Ongezellig

Het gebouw aan de Sportlaan maakt inmiddels een verlaten indruk. Lege gangen, afgesloten wachtruimten en kale muren. Ronduit ongezellig. Veel spullen gaan naar de locatie Leyweg, soms is een opkoper geïnteresseerd en de rest wordt afgevoerd naar de stort. In de loop der jaren is er via een Stichting ook ziekenhuisinventaris richting Afrika verscheept. Is het vroegere RKZ misschien geschikt om nog te dienen als ‘coronalocatie’? „Nee”, zegt Ploeg stellig, „daar is het pand niet meer geschikt voor. Er is al lange tijd geen afdeling

Servicemanager Rijk-Jan Ploeg: ‘Er viel altijd wel wat op te knappen, te renoveren of bij te bouwen’

Intensive Care meer en het laatste nachtverblijf dateert van 2017.”

Eind december verlaten de laatste medici het pand. Ploeg: „We hebben dan nog twee maanden de tijd om het verder te ontruimen en technisch te ontmantelen. En dan krijgt op 1 maart iemand anders de sleutels, al kan het zijn dat we nog enige tijd op zullen moeten treden als leegstandbeheerders.”

Vanaf januari kent Haga maar één locatie: aan de Leyweg. „Een beetje vreemd voelt het wel”, zegt de servicemanager. „Eerst help je met de opbouw, steeds weer verbeteringen en optimalisaties aanbrengen en nu bestaat je werk uit het onttakelen. Maar de tijd gaat vooruit en inzichten veranderen. Deze stap is volkomen verantwoord”, aldus Rijk-Jan Ploeg.

Warm bad

Kaakchirurg Peter Valkenburg heeft geen moeite met de verhuizing. „Op 29 december

gaan we over naar de vierde verdieping aan de Leyweg. Ik heb er zin in en kijk er naar uit. Allemaal weer onder één dak”, aldus de 55-jarige specialist. Hij ging in 2006 op de Sportlaanlocatie aan de slag. Kaakchirurgie was toen nog maar 25 jaar als specialisme in het Rode Kruisziekenhuis voorhanden. Rijnko Brons was in 1981 de eerste kaakchirurg in het RKZ, maar die praktijk groeide snel, vooral onder zijn opvolgers (én Vogelwijkbewoners) Theo de Rijcke, Willem Groeneberg en Fred Rozema. Samen met Peter Valkenburg zijn er nu nog vier kaakchirurgen actief: Carrol Saridin, Marjol Vos, Pascal Houppermans en Saskia Strijbos.

„In 2006 trof ik een ziekenhuis volop in bedrijf”, zegt Valkenburg. „Relatief kleinschalig, je kende iedereen. Prettige werksfeer, enthousiaste medewerkers, goed overleg. Kortom: een warm bad.” De fusie met de Leyweg was toen echter al een feit. „De IC werd overgeplaatst, afdelingen verhuisden, operatiekamers werden afgeschaald, de eerste hulp verdween en zo meer. Alleen de planbare zorg resteerde.”

Eilandje

Met de afdeling kaakchirurgie verhuist overigens ook de bijzondere tandheelkunde, een voor buitenstaanders wat onbekende tak van sport, die de tandzorg ten behoeve van ‘bijzondere patiënten’ voor haar rekening neemt, zoals mensen met extreme angst voor de tandarts, psychisch zieken of patiënten met ernstige afwijkingen in de kaak of mondholte. De afdeling bestaat inmiddels uit twaalf tandartsen. „Binnenkort krijgen we een rondleiding op de vierde verdieping van de Leyweg, waar we met z’n allen naartoe verhuizen. Natuurlijk mochten we meedenken over de nieuwe indeling”, zegt Valkenburg. „Kaakchirurgie is in deze tijd nog een veelgevraagd product. Vóór de tijd van de autogordels en airbags kregen we veel patiënten na een auto-ongeluk. Nu zijn het de elektrische fietsen die als gevolg van valpartijen veel werk opleveren. Ik voel me overigens in deze laatste weken hier wel een beetje op een eilandje zitten. Ik zal dan ook met plezier het licht uitdoen, maar wél met een fijn gevoel aan dit ziekenhuis terugdenken.’

Daklozenopvang verhuist op dinsdag 17 november

De nieuwe opvanglocatie

De ongeveer zeventig daklozen die tijdelijk zijn opgevangen in het voormalige Juliana Kinderziekenhuis aan de Sportlaan, verhuizen op dinsdag 17 november naar een nieuwe opvanglocatie aan de Schenkweg, langs het spoor achter het Centraal Station. Bijna twee jaar heeft het gebouw aan de Sportlaan dienst gedaan als ‘doorstroomlocatie’ voor Haagse daklozen die door de Kessler Stichting worden begeleid naar zelfstandig wonen. Op de verhuisdag vertrekken de bewoners van de Sportlaanopvang eerst naar de Mondriaan-hotelschool in het Bezuidenhout, waar ze een lunch krijgen aangeboden. Vanaf 18.00 uur kunnen zij in het nieuwe opvangcentrum hun intrek nemen.

Chiel Lentz nieuwe wijkagent

Door Dick van Rietschoten

Sinds half september heeft de Vogelwijk weer een nieuwe wijkagent. Zijn naam is, zoals afgelopen zomer al werd aangekondigd, Chiel Lentz. Hij is de opvolger van Steven van der Gaag, die vorig jaar december als interim-wijkagent begon en dus maar negen maanden in die functie werkzaam is geweest. Steven heeft Chiel de afgelopen maanden ingewerkt. Hij is nu binnen het politieteam van het stadsdeel Segbroek belast met een project rond problematische jongeren.

Chiel Lentz (44) is een geboren Hagenaar („De eerste vijf jaar van m'n leven woonde ik in het Laakkwartier”), die in Zoetermeer opgroeide. „Na mijn politieopleiding mocht ik aan de slag in de surveillancedienst in het centrum van Den Haag, vanuit het bureau aan de Jan Hendrikstraat, in politiekringen meestal aangeduid als de *Jan Hen*”, vertelt hij. „Ik heb daar tien jaar gewerkt en veel facetten van het politiewerk leren kennen. Tijdens de laatste anderhalf jaar dat ik er werkte, was ik in de binnenstad coördinator van het Jongeren-toezicht Team.”

Vruchtenbuurt

„Daarna werd mijn werkterrein de Vruchtenbuurt, waar ik wijkagent werd. Ook dat is prachtig werk. Ik heb het bijna negen jaar gedaan en vond toen dat ik maar eens naar een andere wijk moest verkassen. Dat werd dus de Vogelwijk, heel anders van aard dan de Vruchtenbuurt, alleen al doordat er veel minder winkels en bedrijven zijn. Mede dankzij Steven, met wie ik de laatste tijd vaak door de wijk heb gefietst, weet ik hier inmiddels al goed de weg en heb ik al aardig wat mensen gesproken. Ik ben overigens ook nog school-wijkagent voor het Segbroek College en namens de politie ook aanspreekpunt voor de strandtenten aan de zee kant van de Vogelwijk, discotheek Westwood en de twee voetbalclubs bij Houtrust: SVV Scheveningen en Duindorp SV. Die functie als ‘voetbalcoördinator’ vind ik extra leuk omdat ik in mijn vrije tijd al jaren

vrijwilligerswerk doe voor voetbalvereniging Wilhelmus in Voorburg. Ik ben daar keeperstrainer.”

Bereikbaarheid

Chiel werkt in (en voor) de Vogelwijk „als oog en oor van de politie, waarbij ik graag gebruik maak van de ogen en oren van de bewoners.” Zijn werkdagen zijn maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag en hij is geregeld ook in de weekends actief. Wijkbewoners die over bepaalde situaties of kwesties contact met hem willen opnemen, kunnen hem bereiken via het algemene telefoonnummer van de politie 0900-8844 (vragen naar Bureau Segbroek Den Haag) of via het mailadres: chiel.lentz@politie.nl

Hij drukt wijkbewoners echter op het hart om bij onraad, verdachte of levensbedreigende situaties nooit het algemene politienummer te bellen, maar het alarmnummer 112.

Chiel heeft ook een Twitter-account:

Twitter: @POL_Lentz

Victor Driessen kan nachtelijke broodproductie voortzetten

Door Dick van Rietschoten

De bakkerij van Victor Driessen aan de Zwaluwlaan, gelegen achter de bakkerswinkel op de hoek met de Mezenlaan, mag wat de gemeente betreft 's nachts brood en banket blijven produceren, ondanks het feit dat dit strijdig is met het geldende Bestemmingsplan Vogelwijk. Er is een omgevingsvergunning in het vooruitzicht gesteld, zij het onder één voorwaarde: het bakkersbedrijf moet met een 'geurrapportage', opgesteld door een gespecialiseerd bedrijf, aannemelijk maken dat de geur die de bakkerij verspreidt het woon- en leefklimaat in de buurt niet aantast.

Juridisch gevecht

Eind september ontving het bakkersbedrijf een uitvoerige brief van de gemeentelijke afdeling Vergunningen & Toezicht waarin de overwegingen om de bakkerij te legaliseren uiteen werden gezet. Daarmee werd een nieuwe fase ingeluid in het al jaren slepende juridische ge-

vecht tussen enerzijds het bakkersbedrijf en anderzijds twee omwonenden die vinden dat de bakkerij – maar niet de winkel - te veel overlast veroorzaakt en daarom zou moeten worden verplaatst naar een andere locatie.

De klagers procedeerden door tot aan de Raad van State, die hen vorig jaar december groten-

deels in het gelijk stelde. De productie van brood en banket bleek inderdaad in strijd met het huidige bestemmingsplan, dat dateert van eind 2016, hoewel daarbij moest worden aangekend dat in het voorlaatste bestemmingsplan (van begin 1997) de bak-activiteiten nog wél waren toegestaan, of beter gezegd: oogluikend werden gedoogd.

De Raad van State legde de bal uiteindelijk bij de gemeente: die zou zich opnieuw op deze kwestie moeten beraden en een oordeel moeten vellen.

In de brief van september jongstleden steekt de gemeente te midden van het ambtelijk en juridisch jargon terloops de hand in eigen boezem. Bij het vernieuwen van het bestemmingsplan Vogelwijk in 2016 is volgens de brief 'niet onderkend dat het pand niet alleen een bakkerswinkel maar ook een bakkerij huisvest'. Het bestaan van de bakkerij, die er al bijna een eeuw is gevestigd, was dus domweg over het hoofd gezien. Met de nu toegezegde omgevingsvergunning 'wordt deze omissie rechtgezet', aldus de brief.

Kleinschalig

De omgevingsvergunning voor de bakkerij moet volgens de gemeente worden gezien als een vergunning voor het *handelen in strijd met regels voor de ruimtelijke ordening*. Als belangrijkste argument voor het verlenen van de vergunning noemt de gemeente een besluit uit 2005 om kleinschalige ambachtelijke bedrijfsactiviteiten in woonwijken te behouden en te stimuleren. 'De bakkerij is in lijn met dit beleid', aldus de brief. Ook wordt erop gewezen dat bedrijvigheid belangrijk is voor de werkgelegenheid en levendigheid in een wijk.

Verder stelt de gemeente vast dat bakkerij Driessen zo'n 3000 kilo meel en bloem per week verwerkt, hetgeen bij lange na niet de hoeveelheid is die grootschalige bakkerijen verwerken (wekelijks meer dan 7500 kilo) en dat de bakkerij voor de omgeving een aanvaardbare milieu- en geluidsbelasting tweeebrenkt.

Ter beperking van geurhinder heeft Driessen enige tijd geleden een koolstoffilter laten aanbrengen. Voor het verlenen van een definitieve vergunning is het echter noodzakelijk dat wordt vastgesteld of dit filter afdoende werkt.

Beplanting

Victor Driessen en zijn compagnon Timo de Jong zijn „uitermate blij” met de gemeentelijke beslissing om de broodproductie te legaliseren. „Zo kan een lange traditie worden voortgezet, want er wordt hier al sinds 1926 brood gebakken”, zegt Timo de Jong. „We gaan snel een onafhankelijk bedrijf inhuren om geurmetingen te verrichten.” Inmiddels hebben Victor en zijn vrouw Daniëlle er ook voor gezorgd dat het gevelbeeld aan de Zwaluwlaan geen rommelige aanblik meer biedt. De schutting is verplaatst en er is een kleine grasmat met beplanting aangelegd.

De klagende omwonenden, die de bakkerij het liefst morgen al zien verkassen, zijn zoals verwacht niet te spreken over het gemeentelijk voornemen om de broodproductie officieel toe te staan. Zij spreken van een „schaamteloze inhaalbeweging” van de gemeente. Na een wekenlang beraad over de vraag of het de moeite waard is hun strijd tegen de bakkerij voort te zetten, besloot het tweetal eind oktober alsnog bezwaar aan te tekenen tegen het gemeentelijk besluit.

Over de felle zuurstokroze huisstijl van het bakkersbedrijf zijn de meningen onder de cliëntèle verdeeld, maar de recente groene omlijsting en aankleding van de schutting aan de kant van de Zwaluwlaan heeft bijna alom waarderding ontmoet.

'Ergens in 2022 is het klaar'

Complex Hellasduin de hoogte in

Door Dick van Rietschoten

Begin maart hadden de toekomstige bewoners van appartementencomplex Hellasduin zich er al op verheugd: zodra de bouw van hun bescheiden 'Twin Towers' na het voorbereidend grondwerk de hoogte in zou gaan, zouden ze op locatie een feestelijke bijeenkomst organiseren. Maar het coronamonster besloot anders. En zo kwam op donderdag 8 oktober in een partytent op de bodem van de parkeergarage slechts een handvol mensen bijeen om met een slok champagne de officiële start van de opbouw in te luiden. De overige betrokkenen mochten thuis via een beeldscherm meekijken.

Niet alleen het coronavirus, maar ook de weergoden gooiden op die donderdagmiddag roet in het eten. Het stormde en regende alsof de herfst al met strenge hand regeerde. Het deed Redmar Wolf, die als voorzitter van de wijkvereniging een van de weinige genodigden was, sterk denken aan het septemberweekend in

2018, toen de Vogelwijk uitbundig z'n honderdjarig bestaan vierde. Wekenlang was het schitterend zomer- en nazomerweer geweest, maar uitgerekend tijdens die twee feestdagen was het guur en nat. De circustent die de feestcommissie destijds vlakbij het huidige Hellasduinterrein had laten opzetten, was de

enige plek waar het droog en warm was. „Toen ik zojuist hierheen fietste”, vertelde Redmar, „had ik dan ook een sterk déjà-vu-gevoel.”

Internet-uitzending

Voor het bijwonen van de officiële bouwstart van het complex met 42 luxe appartementen – op de plek waar ooit de Haagse sportacademie stond – was in de witte partytent behalve Redmar Wolf ook Vogelwijkbewoonster Irene van Geest aanwezig, voorzitter van de *Kopersvereniging Hellasduin*. Daarnaast nog architect Harry Abels, enkele vertegenwoordigers van bouwbedrijf Bolton uit Woerden en een ingehuurd presentatrice van SBS6, die tezamen met twee camerameden een live-programma verzorgde dat door de toekomstige bewoners van Hellasduin en andere belangstellenden thuis via internet kon worden gevolgd.

Verrijking

Uit de gehouden interviews met Irene, Redmar en de architect steeg vooral veel gepaste trots op

over wat op dit stukje bouwterrein voor elkaar is gebokst. Voor Irene is het een oude droom die eindelijk „na heel wat strubbelingen” werkelijkheid wordt. „Ruim tien jaar geleden, toen ik nog gemeenteraadslid voor D66 was en hoorde dat de HALO-academie hier op termijn zou weggaan, zag ik het al voor me dat dit een mooie plek zou zijn om appartementen neer te zetten. Het is prachtig dat dit met de hulp van velen is gelukt.”

Redmar Wolf noemde het complex, dat geheel uit particulier initiatief voortkomt, een verrijking voor de Vogelwijk. „Het past ook goed in het karakter van de wijk.” Hij erkende dat de voorbereiding van de bouw niet altijd makkelijk is geweest en dat het enige tijd duurde voordat de initiatiefnemers, de wijkvereniging en de omwonenden op één lijn zaten. „Er is wel eens met deuren gesmeten, maar toch zijn we met z’n allen uiteindelijk door dezelfde deur naar buiten gegaan en is dit project in goede harmonie tot een mooi einde gebracht.”

Samen met Irene van Geest onthulde de wijk-

voorzitter symbolisch een groot ‘reclamedoek’ waarop het toekomstige uiterlijk van de twee appartementengebouwen zichtbaar is. Zo zal voor alle voorbijgangers aan de Laan van Poot duidelijk zijn wat hier de komende anderhalf jaar verrijst.

Kunst

Architect Harry Abels kenschetste het project en het hele proces eromheen als een van de meest gedenkwaardige uit zijn oeuvre. „Ik heb geprobeerd het iedereen naar de zin te maken: de mensen die er gaan wonen, de buurtgenoten en degenen die het moeten bouwen. Het was een kwestie van goed luisteren naar alle wensen en dan steeds weer bijstellen.” Hij kondigde aan dat de Amsterdamse beeldend kunstenaar Hieke Luik, die voor haar sculpturen en tekeningen vaak inspiratie put uit de natuur, een kunstzinnig aandeel krijgt in het uiterlijk van Hellasduin. „Een motief dat past bij de zee zal in het gebouw worden geïntegreerd”, onthulde Abels alvast, maar verder wilde hij de sluiert niet openen.

Champagne

Peter Bol, directeur van Bolton Bouw, toonde zich een blij mens omdat het bouwproces de afgelopen maanden na een korte stagnatie ondanks de corona-pandemie gewoon volgens schema heeft kunnen doorgaan. Toch kon en wilde hij zich, evenmin als projectleider Henry Booms, niet vastpinnen op een opleverdatum. „We liggen nog steeds op schema, maar een einddatum is heel moeilijk te voorspellen, vooral omdat we tijdens de bouw nog twee winters krijgen.” Ook Geeke van den Berg, kopersbegeleider van Bolton, hield zich op de vlakte: „Ergens in 2022 is het klaar.”

De champagneglazen – met opdruk *Hellasduin* – werden overigens niet alleen in de partytent op het bouwterrein geheven, maar ook in de huidige onderkomens van de bewoners-in-spe die het evenement aan de Laan van Poot live via internet hadden gevolgd, want allen hadden een fles champagne plus twee Hellasduinglazen thuisbezorgd gekregen.

Hoe corona een omslag teweegbracht in de carrière van Jacco de Hooge

Door Anja Knoope

Zodra ik binnenstap in Jacco's woning aan de Pauwenlaan 118 kom ik in een professionele omgeving. De benedenetage wordt gedomineerd door een robuuste keukenopstelling met een kookeiland en links daarvan een zeker vijf meter lange eettafel met een uit één boom gezaagd bovenblad van duurzaam padoek hardhout. Dit is sinds 1 september de werkomgeving van Jacco de Hooge (48) en zijn bedrijf *De buurman kookt*.

Sinds begin 2016 werkte Jacco als salesmanager bij een wereldwijd opererende onderneming voor zakelijke hotelboekingen, onder meer ten behoeve van reisorganisaties. Vanwege de anti-coronamaatregelen draait dit bedrijf echter al acht maanden op een laag pitje. Vanaf de lente was Jacco dan ook veel thuis. Toen burens naast en tegenover hem ook thuis gingen werken, ontstond er een eetclubje waarin de deelnemers regelmatig 's avonds voor elkaar kookten.

Jacco: „Op enig moment vroeg een van de burens ‘Jij kunt zo lekker koken! Zouden we misschien tegen betaling af en toe iets lekkers bij je kunnen afhalen?’ In eerste instantie wimpelde ik dat af en zei ‘nee joh, wat zou ik daarvoor moeten vragen?’ Ik hoopte toen nog dat het bedrijf van mijn werkgever in Amsterdam vanaf september weer beter zou gaan draaien. Maar toen de tweede coronagolf eraan kwam, zag het er naar uit dat het nog eens vele maanden zou kunnen duren eer alles weer normaal zou worden. En daar kon ik niet op wachten.”

Passie

„Deze zomer hadden vrienden een begrafenis in ‘coronastijl’ en vroegen: ‘Kun jij daar een buffetje voor maken?’ Dat heb ik toen gedaan. Daarna ging ik op vakantie naar Frankrijk en

daar dacht ik: Waarom ga ik hier niet méér mee doen? Koken is mijn passie en ik vind het leuk om steeds iets anders te bedenken. Ik hou er ook van om contact te hebben met mensen in mijn omgeving en mensen te helpen. Ik hakte de knoop door en kwam al meteen op de naam van mijn nieuwe zzp-bedrijfje, want ik kookte al voor de burens. Het werd dus *De buurman kookt*.”

„Ik heb een website opgezet en een minimale investering in verpakkingsmateriaal gedaan. Zo ben ik op 1 september begonnen. Mijn kennis van de voedsel- en warenleer vanuit de hotelschool kwam goed van pas. Daarnaast kunnen alle ingrediënten gescheiden gekoeld worden, zoals de Voedsel- en Warenautoriteit voorschrijft. De werkplek met twee koelwerkbanken is ook allemaal horecakwaliteit. Alle richtlijnen voor thuiskokers worden dus nageleefd.”

Jacco vertelt dit bij een bakje koffie, gezeten aan een van de hoeken van zijn lange tafel. Hij is opgegroeid aan de Hengelolaan in Den Haag-Zuidwest. „Na m'n middelbare school heb ik eerst een propedeuse behaald aan de Hogeschool voor Economische Studies in Rotterdam en vervolgens ben ik naar de Hotelschool gegaan, hier in Den Haag. De volgende etappe was een studie Economie en Marketing aan

de universiteit van Bristol. Daar heb ik ook de latere moeder van mijn zoon Oliver ontmoet, met wie ik nu niet meer samenwoon.”

Dicht bij zee

Na een aantal jaren in Engeland te hebben gewoond, kocht Jacco in 2001 een huis in de Ranonkelstraat. Intussen bleef hij echter een oogje houden op de Vogelwijk. „Al van jongs af aan ging ik naar het strand achter de Fuutlaan en droomde ik ervan om lekker dichtbij de zee te wonen. In Engeland woonde ik juist ver van de zee en bij terugkomst in Nederland bleek pas hoezeer ik de kust, het strand en de zee gemist had. Ik nam mij voor zo dicht mogelijk bij het strand te gaan wonen. De Ranonkelstraat was al aardig in de buurt, maar drie jaar geleden kreeg ik de kans dit huis aan de Pauwenlaan te kopen.”

Na een rigoureuze en duurzame verbouwing trok Jacco er vorig jaar maart in, samen met Oliver die nu 15 is en op het Haags Montessori Lyceum in de derde klas zit. Naast school is Oliver vooral actief in hockeyclub HDS, waar hij als keeper op hoog niveau in een landelijke competitie meedraait. „Daar ben ik natuurlijk hartstikke trots op”, zegt Jacco. Met zijn verhuizing naar de Pauwenlaan maakte Jacco overigens ook zijn vader gelukkig. „Die woonde nog steeds aan de Hengelolaan, maar daar wilde hij graag weg. Hij heeft mijn flat aan de Ranonkelstraat overgenomen.”

Maaltijden bestellen

De opzet van *De buurman kookt* is simpel. Jacco maakt iedere week drie gerechten: maaltijdsoep (1 liter), een maaltijdsalade en een hoofdgerecht. Deze zet hij iedere zondag op zijn website. Elke dag kun je vóór 13.00 uur een bestelling plaatsen, waarna je de maaltijd tussen 16.00 en 17.00 uur aan de Pauwenlaan 118 kunt ophalen. Wie niet mobiel genoeg is, kan de bestelling thuisbezorgd krijgen. Oliver

brengt de gerechten rond in de Vogelwijk en Jacco zelf in andere buurten. „Met dit werk als thuishok heb ik inmiddels al heel wat leuke contacten in de wijk opgedaan”, zegt hij.

„Inspiratie haal ik uit verschillende bronnen. Ik kijk bijvoorbeeld graag naar herhalingen van het kookprogramma *Hairy Bikers* op de BBC. Bebaarde koks die heel Europa doorrijden en overal lokale gerechten maken. Die koken veel leuke dingen en daar geef ik mijn eigen draai aan. Ik maak af en toe traditionele Engelse ge-

rechten, zoals een cottage pie.

De Cornish pasty die ik deze week maak, is geïnspireerd op de pasty die mijn favoriet was in de tijd dat ik Cornwall woonde. Men kan hem be-

stellen met vlees of in een ve-
ga-variant. Maar ik ben ook gecharmeerd van de Syrische en Libanese keuken, waarin veel komijn en koriander gebruikt wordt. Komijn heeft een mooie warme smaak en die past in veel gerechten. Ik gebruik ook vaak knoflook, maar niet zodanig dat je het heel erg terug kunt vinden in het gerecht. Mijn vader is soms proefkonijn om te testen of een gerecht niet te pittig is. Ik bedenk ook eigen varianten op bestaande recepten, zoals een variant op lasagne of een Thaise papayasalade, die niet zo pittig is maar toch veel smaak bevat.”

*'Als je met liefde
en passie kookt,
proef je dat'*

Vers en lokaal

Jacco werkt samen met lokale en kleine bedrijven die hem verse groenten en vlees leveren. Een goede relatie met zijn leveranciers vindt hij belangrijk: „Ik ga voor vers en voor kwaliteit en het liefst biologisch. Als je met liefde en passie kookt, proef je dat. „Vlees komt van slagerij 't Oude Ambacht in de Reinkenstraat, gevogelte van poelier Ammerlaan in de Aert van der Goesstraat en voor vis ga ik 's morgens vroeg naar de visafslag bij de haven. Voor de Cornish pasty heeft mijn zus, die in Woerden woont, bloem gekocht bij een plaatselijke molenaar. Ik heb inmiddels ook contact gelegd met een Libanese bakker in de Torenstraat. Ik kies dus vooral voor lokale of regionale producten, maar met papaya's bijvoorbeeld lukt dat natuurlijk niet omdat die nu eenmaal hier niet worden gekweekt.”

Plannen

Nu weer veel mensen thuis werken heeft Jacco vanaf half oktober iedere dag een verse lunchsalade toegevoegd. Hij is ook aan het experimenteren met het roken van kip. Samen met slagerij 't Oude Ambacht heeft hij het plan om de Cornish pasty ook te presenteren in diens winkel. Een moestuin bij huis en het kweken van verse kruiden is een wens waar hij nog niet aan toe is gekomen. Intussen is hij wel bezig om te bezien hoe hij zijn 'koken voor burenen'-concept in een franchise-vorm kan gieten. „Ik vind dit zó leuk om te doen en er blijkt ook belangstelling in andere wijken te zijn. Dan

krijg je bijvoorbeeld *De buurvrouw kookt*. Met mijn receptenboek en de website en dezelfde leveranciers zou iemand vandaag kunnen beslissen om ook zoiets te gaan doen en bij wijze van spreken morgen al kunnen starten zoals ik het zelf heb gedaan.”

Reclame

Al vanaf de start loopt Jacco's concept *De buurman kookt* goed. Mond-tot-mondreclame van omwonenden met een groot netwerk in de buurt en het *Kwettertje* in het wijkblad hebben al veel klanten opgeleverd. „Ik krijg er steeds meer klanten bij, waarvan ik hoop dat ze ook vaste afnemers worden. Ik vraag mensen of ze op de verzendlijst willen en dan krijgen ze op donderdag een app met het menu voor de volgende week. Op zondagavond maak ik overal een foto van en die stuur ik door zodat mensen kunnen zien hoe het eruitziet. En ik stuur ook een reminder dat het menu klaar staat.”

„Vaste klanten zijn bijvoorbeeld een gezin in de buurt, waar ik twee dagen in de week een maaltijd voor maak. Ik heb daarnaast onder anderen een klant die iedere week een paar zoutarme maaltijden voor haar moeder wil hebben. Zo kook ik ook glutenvrij en low carb, want daar is ook vraag naar. Het is erg geschikt voor mensen die alleen wonen. Lasagne maak je normaal gesproken niet voor één persoon. Ik breng ook een vroegere buurvrouw die zelf niet meer kan koken iedere dag eten.”

„Het is leuk om mensen te helpen en mensen te spreken. Met een praatje aan de deur maak je mensen soms al blij. En uiteraard vind ik ook fijn om terug te horen hoe het eten heeft gesmaakt en ben ik blij met tips. Gelukkig zeggen heel veel mensen vaak 'Het was weer héérlijk!' Dat soort feedback heb je nooit zo in een echte baan. Dat is wel heel mooi. Als ik na de coronatijd in mijn oorspronkelijke baan weer aan de slag kan, zal ik dat dan ook maar in heel beperkte mate doen. Het koken bevalt me zo goed dat ik daar in elk geval mee doorga.”

Website: www.debuurmankookt.nl

45 jaar op de Fuutlaan

Door Magda van Eijck

In 1975 streken Bart en Magda van Eijck met hun drie jonge zoontjes neer aan de Fuutlaan. Ze wonen er nog steeds, zij het nu met z'n tweeën, want de kinderen hebben het ouderlijk nest vele jaren geleden al verlaten. Nu er sinds hun eerste kennismaking met de Vogelwijk bijna een halve eeuw is verstreken, haalt Magda herinneringen op aan een kleurrijk bestaan met opgroeiende kinderen, op een steenworp van duinen, strand en zee.

Afgelopen zomer was het 45 jaar geleden dat mijn man Bart en ik ons huis op Fuutlaan 4 kochten. We hadden toen - in 1975 - ruim negen jaar in Reeuwijk gewoond en verlangden terug naar Den Haag, waar we beiden waren opgegroeid. We wilden echter wel dat onze zonen, Ruben van zeven, Vincent van vijf en Thijs die toen drie jaar was, net zo goed buiten konden spelen als in Reeuwijk.

Joost van Vliet, onze makelaar, destijds nog werkzaam bij Belderbos, begreep heel goed wat onze wensen waren. Hij ging voor ons zoeken in het Belgisch Park en de Vogelwijk en nam ons mee naar diverse huizen. De Vogelwijk – en met name het huis op de Fuutlaan – sprak ons het meest aan. Er moest wel veel aan worden gedaan, maar wat was het een prachtige brede laan, met een groene middenstrook en aan het ene eind dat grote stille Eiberplein en aan de andere kant de duinen met een pad dat naar het strand leidt! We vonden meteen dat het dit huis moest worden.

Mooi

De toenmalige bewoners, de vrijzinnig-protestantse predikant ds. mr. D.G. Hoevers en zijn vrouw, waardeerden het dat wij hun huis zo mooi vonden. Andere kijkers hadden alleen kritiek op het huis gehad: alle ramen hadden enkel glas, dus die moesten vervangen worden, er was een 'veel te grote' slaapkamer op de eerste etage met daarnaast een verouderde

badkamer en de extra badkamer op de tweede etage bleek niet meer dan een washok. Ook de dakkapellen moesten worden vervangen en zo waren er nog heel wat meer dingen waarvan wij ook wel zagen dat er iets aan gedaan moest worden. Maar we zagen vooral wat er mooi aan het huis was.

Na een kleine hint, bijna ongevraagd, zakte de prijs van 220.000 *gulden* naar twee ton en na een kort overleg met Joost van Vliet besloten we tot de koop. We hebben er nooit spijt van gehad.

De bureu

Onze naaste bureu Ferd en Marguerite Hamer (van de straat af gezien wonend in de rechterhelft van de twee-onder-één-kap-constructie) moesten wel even wennen aan het feit dat de oude dominee en zijn vrouw het pand verlaten hadden en dat er nu een jong gezin met kinderen naast hen was komen wonen. Bovendien vonden mijn man en ik het leuk om veel vrienden over de vloer te hebben. Dat konden Ferd en Marguerite óók horen, hoewel het enige tijd duurde voor we ons dat realiseerden.

Inmiddels woont Marguerite – haar man leeft helaas niet meer – in één van de nieuwe Houtrustflats aan het Tjalie Robinsonduin en we hebben nog steeds gezellig contact met elkaar, evenals met de nieuwe bureu op Fuutlaan 6, de familie Colaris.

Toen wij er in 1975 arriveerden, woonden aan de andere kant van ons huis, op nummer 2, de internist dr. Wim Cost en zijn vrouw Alie met hun dochter Josien. Zij vonden het leuk dat er jonge mensen op de laan bijkwamen. Tussen hun huis en het onze lag ons garagepad met aan weerszijde tuinen, dat speelde misschien ook mee in hun beoordeling.

Het waren lieve burens en we hadden gezellig contact. Ook met Josien, die alweer wat jaren later stage kwam lopen bij Capra, het advocatenkantoor van mijn man Bart. Wim en Alie Cost hadden een tweede huis in Vorden en na Wims pensionering verbleven ze daar bijna permanent. Josien is toen met haar man en kinderen weer naast ons komen wonen, maar later verhuisden ze van het ene land naar het andere omdat de man van Josien in de diplomatieke dienst werkt. Uiteindelijk verkochten ze hun huis aan de Fuutlaan. Inmiddels woont de aardige familie Boender al een aantal jaren op nummer 2.

Vriendjes

Op de Fuutlaan wonen eigenlijk alleen maar aardige mensen, maar onze zonen hadden in 1975 en de jaren erna het meeste contact met de overburen: de familie Snoep van Fuutlaan 3 en de familie Smit van Fuutlaan 5. Casper Smit was even oud als onze Ruben en zijn broertje Thijs zat qua leeftijd tussen onze zonen Vincent en onze Thijs in. Later kregen ze nog een zoon, Jelke Jan, maar die was toen te klein om met de 'grote jongens' mee te spelen. Om te weten over welke Thijs men het had, werden de jongens in onze buurt *Thijs 4* en *Thijs 5* genoemd. Ze woonden immers op Fuutlaan 4 en Fuutlaan 5. In het eerste jaar dat ze met elkaar buiten speelden, hadden die twee getallen trouwens *nóg* een betekenis, want onze jongste zoon was toen 4 jaar en Thijs Smit 5.

Drees

Onze achtertuin grensde aan de achtertuin van de familie Drees (met Tweede Kamerlid

Het middendeel van de Vogelwijk vanuit de lucht gezien. Rechts is goed het ronde Eiberplein te herkennen, waarop de Fuutlaan uitkomt. Duidelijk is ook de Wildhoefflaan te zien, waarvan enkele huizen tegen de Fuutlaan aanschuren. Eind jaren tachtig werd de Vogelwijk opgeschrikt door een gemeentelijk plan om nog vier à zes villa's op het Eiberplein te laten bouwen. Omwonenden kwamen met steun van de wijkvereniging tegen dit 'woningverdichtingsplan' in verzet. Bart van Eijck zat samen met enkele buurtgenoten in een actiescomité. Na diverse bezwaarprocedures, die ongeveer drie jaar in beslag namen, verdween het plan in de prullenmand.

De gebroeders Van Eijck als jong trio. Van links naar rechts Thijs, Vincent en Ruben

en oud-minister Willem Drees junior oftewel 'De Jonge Drees') op de Wildhoeftlaan. Onze kinderen renden in het begin wel eens van de Montessorischool via de tuin van de heer en mevrouw Drees naar onze tuin: het was de tijd dat er nog geen duidelijke afscheidingen zoals houten schuttingen in de tuinen stonden. Toen Ruben met vriendjes uit school deze route weer eens had genomen, zijn we daarna samen naar mevrouw Drees gegaan om te zeggen dat hij dat hij dat niet meer zou doen. „Ach”, zei mevrouw Drees, „het zijn kinderen, ik vind dat niet zo erg.”

In de begintijd kwam de voormalige premier Drees sr. (oftewel 'De Oude Drees') wel eens op bezoek bij zijn zoon en dan maakten ze samen een wandelingetje en passeerden ze ook ons huis. Toen ik dat de eerste keer zag, ontroerde het me en besepte ik nog meer dat we in een bijzondere wijk woonden.

Oudejaarsavond

Casper Smit vertelde onze jongens dat je bij zijn buurvrouw Snoep (op Fuutlaan 3) op je

verjaardag een zak snoep mocht komen halen én dat je er met kussens van de trap af mocht glijden. Hij vertelde ook dat er op oudejaarsavond een groot vuur op de kruising van de Fuutlaan en de Pauwenlaan werd gemaakt en dat ze daar dan met oude auto's doorheen reden, vervolgens dwars door de middenberm weer terug en opnieuw door het vuur. Het leken ons onwaarschijnlijke verhalen... maar later bleek dat het allemaal waar was.

Zo leuk als onze kinderen het aan de overkant van de straat bij de familie Snoep vonden, zo leuk vond hun jongste zoon Chris het juist bij ons op Fuutlaan 4. Als jongen van een jaar of 17 was hij geregeld bij ons te vinden. En als hij niet bij ons was, konden we hem toch soms horen, want Chris was drummer in een band en oefende thuis vaak op zijn drumstel. De halve Fuutlaan mocht daarvan meegenieten. Mijn man, die in het bestuur zat van de Montessorischool aan de Laan van Poot (de school van onze kinderen), regelde toen dat Chris voortaan op zaterdagen mét zijn band in de Montessorischool mocht oefenen. Chris

vond dat prima en voor de bewoners van de Fuutlaan was dat een stuk rustiger. Alleen moest wel iedere keer het drumstel in onze Lelijke Eend worden gepropt, naar de school worden vervoerd, uitgeladen, in elkaar gezet en daarna weer richting Fuutlaan worden getransporteerd.

De vader van Chris, de hervormde dominee Snoep, was een lange man en hij had een hoge fiets. Ooit maakte Chris onze jongens wijs dat zijn vader vanaf zijn fiets over de duinen heen kon kijken en de zee kon zien. De jongens geloofden hem.

Basketbal

Na de Montessorischool gingen onze zonen naar het Sorghvliet gymnasium en na schooltijd waren ze regelmatig te vinden op het basketbalveldje bij de nu niet meer bestaande sportacademie op de Laan van Poot. Ook de zonen van de familie Quarles van Ufford – die op de Laan van Meerdervoort woonden – basketbalden daar en de jongste, Willem Quarles van Ufford, kwam bij onze zoon Thijs op Sorghvliet in de klas. De band tussen de families werd hierdoor steeds hechter en het basketballen steeds fanatieker. Het mondde uit in de oprichting van een eigen basketbalclub en al spoedig werd er ook een trainer gevonden: Jeffrey. Dat bleek een goede keus, want Jeff zorgde er niet alleen voor dat de club ondergebracht werd bij de al bestaande Haagse basketbalclub Argus, zodat ze competitie konden spelen, maar Jeffrey regelde ook alles op ‘de Amerikaanse manier’: er werden mooie bordeauxrode tenues aangeschaft en als de club een wedstrijd ging spelen, kwamen ze op met hun eigen muziek. Het was indrukwekkend! Een lang leven heeft de club helaas niet gehad, want toen de jongens gingen studeren, ging de club ter ziele.

Terug in de vertrouwde buurt

Nee, er wordt niet meer met wrakkige auto’s door het oudejaarsvuur op de Fuutlaan gereden, maar een vuur is er met oudjaar vaak nog

wel en ook als het er niet is, komen de bewoners op de grens van 31 december en 1 januari even naar buiten om hun burens een goed nieuwjaar te wensen. Van goed vuurwerk hebben we op de Fuutlaan heel lang mogen genieten, want buurman Frank Gescher van Fuutlaan 8 ging altijd aan het eind van het jaar speciaal naar België om daar vuurwerk te kopen.

De Vogelwijk is een fijne plek om te wonen en als je er opgroeit, krijg je die liefde voor de buurt vanzelf mee. Onze middelste zoon Vincent heeft net als Casper Smit (voorheen Fuutlaan 5) ervoor gekozen om – weer – in de Vogelwijk te gaan wonen. Ze kwamen vlakbij elkaar terecht: Vincent aan de Haviklaan en Casper op het Haanplein. Met andere mannen uit de buurt hebben ze leuke uitstapjes gemaakt. Ze zijn zelfs een keer een paar dagen samen gaan skiën. Overigens is Vincent momenteel directeur van de School voor Beauty, Hair & Fashion van ROC Mondriaan en Casper is werkzaam als chirurg. Onze zonen Thijs en Ruben zijn beiden jurist geworden. Ruben is partner op een advocatenkantoor. De broers van Casper zijn ook in de sector geneeskunde terechtgekomen: Thijs Smit werd tandarts en Jelke Jan dierenarts.

Op naar de vijftig jaar!

En wij? Wij blijven zo lang als dat mogelijk is op de Fuutlaan. Het huis is veel te groot voor twee mensen, maar op de tweede etage staan drie slaapkamers en een mooie badkamer altijd klaar om kleinkinderen of andere logés te ontvangen. En de tuin – voor, zij en achter – zou ik voor geen goud willen missen. Eén wens heb ik nog wel en dat is dat ik over vijf jaar hier nog steeds met Bart – en beiden in goede gezondheid - mag wonen en dat we dan met de Fuutlaanbewoners kunnen vieren dat we er vijftig jaar wonen. Houd ons er maar aan lieve Fuutlaners: er komt eind augustus/begin september 2025 een mooi Fuutlaanfeest!

Vernieuwd asfalt op kruising Nieboerweg - Sportlaan

Door Fred van der Burg

In de week van 19 tot 23 oktober is het versleten asfalt op en rond de kruising Nieboerweg-Sportlaan vernieuwd. Het wegdek lag niet meer op dezelfde hoogte als de tramsporen, maar ook rondom een enkel putdeksel waren gaten ontstaan. Voor omwonenden leverden deze oneffenheden geluidsoverlast en trillingen op, bijvoorbeeld als er bussen van lijn 24 of vrachtwagens over de Sportlaan reden.

Oude toplaag verwijderd

In de week voorafgaand aan de werkzaamheden zijn borden geplaatst dat de kruising zou worden afgesloten en werden op het bestaande asfalt de nodige markeringen aangebracht. Op maandag 19 oktober werd 's ochtends vroeg begonnen met het weghalen van het oude asfalt. Er is niet alleen op het kruispunt zelf gewerkt. Ook het deel van de Nieboerweg

vanaf de Sijzenlaan tot aan het kruispunt en enkele tientallen meters asfalt na de kruising (waar het al Goudenregenstraat heet) richting Segbroeklaan werden aangepakt. Dat gebeurde met behulp van een freesmachine die zo'n 10 cm. van het oude asfalt wegschraapte. Deze oude toplaag werd direct door vrachtwagens afgevoerd. Ondertussen werd dwars op de Sportlaan een gleuf gegraven om een

nieuwe elektriciteitskabel van Stedin aan te sluiten op een transformatorhuisje bij de bushalte aan de kant van de flats.

Minder lawaai en trillingen

Na het grove freeswerk werden de stukken asfalt tussen de tramsporen en ook de rubber strips langs de rails 'met de hand' weggehaald. Het trottoir langs de Sportlaan is na het aanbrengen van de glasvezelkabel direct weer dichtgetegeld.

Bus 24 had gedurende deze week een andere route via de Segbroeklaan en reed via het laatste stukje Fahrenheitstraat (bij het ziekenhuis)

terug naar de Sportlaan, en andersom natuurlijk. Tramlijn 12 kon gedurende de werkzaamheden zijn normale route blijven rijden.

De tweede helft van de week stond in het teken van het aanbrengen van het nieuwe asfalt. Op woensdag gebeurde dit op de Nieboerweg en donderdag op de Sportlaan. Met het aanbrengen van de nieuwe belijning was vrijdag de klus geklaard. Bij de werkzaamheden was geluidsoverlast onvermijdelijk, maar de omwonenden was beloofd dat na voltooiing van de werkzaamheden het verkeersgeluid en de trillingen een stuk minder zouden zijn.

Wijk krijgt op diverse plekken nieuwe ‘vervangingsbomen’

Door Dick van Rietschoten

Op verschillende plekken in de wijk, onder meer op en rond de Kwartellaan, langs de Sportlaan en op het ‘Mezenpleintje’, zijn in oktober plantgaten gegraven en geprepareerd waarin de komende maanden nieuwe bomen zullen worden neergezet.

De plantplekken zijn te herkennen aan de paaltjes met blauwe kop. De nieuwe bomen krijgen een plekje ter vervanging van eerder gerooide zieke of dode bomen. Op de Kwartellaan ging het bijvoorbeeld om iepen die de besmettelijke iepziekte bleken te hebben.

Zuurstof

Ariën Tuin, de groenbeheerder van het stadsdeel Segbroek die een klein jaar elders in de stad werkzaam is geweest maar eind oktober de draad in Segbroek weer oppakte, legt uit waarom de plantgaten lang voorafgaand aan de planting al worden aangebracht: „Voor de toekomstige bomen is dat beter. De grond in het plantgat wordt gemengd met humusrijke grond, maar het verteren van de humus kost zuurstof en als je er dan direct een nieuwe boom in zet, krijgt die een tekort aan zuurstof. Door de nieuwe groeiplaats vroegtijdig te maken, komt het zuurstofgehalte in de grond langzaam weer op peil en heeft de nieuwe geplante boom geen last meer van dit proces.”

Bewoners van de Kwartellaan hadden kenbaar gemaakt dat zij het liefst forse nieuwe bomen geplant willen zien om het bomenbestand ter plaatste direct weer een ‘volwassen’ aanzien te geven. Groenbeheerder Tuin is daar echter geen voorstander van. „Ik begrijp die wens wel, maar de ervaringen wijzen uit dat een zwaar-

dere maat boom veel moeilijker aanslaat en qua groei daardoor enige jaren stil staat. Een kleinere boom slaat over het algemeen veel makkelijker aan en zal daardoor ook direct beginnen met groeien.”

Populieren

Deze of volgende maand zal ook een begin worden gemaakt met het kappen van 45 à 50 oude populieren langs de sportterreinen aan de Houtrustlaan en het begin van de Laan van Poot. Deze populieren vormen vanwege hun ouderdom een risico: ze verliezen geregeld grote zware takken en kunnen bij stormweer makkelijk omwaaien. Enkele populieren die nog tamelijk gezond zijn bevonden, zullen worden ‘gekandelaberd’ (fors gesnoeid) en de bomen die worden afgevoerd, zullen allemaal worden vervangen door andere exemplaren. De gemeente is overigens nog met vertegenwoordigers van de omwonenden in gesprek over het precieze aantal te verwijderen exemplaren en het type bomen dat daarvoor in de plaats komt.

Burendag op Kruisbeklaan en 'filmshoot' voor bankreclame

In dit pandemische jaar zijn straatfeesten en burenborels in de wijk bijna overal uitgebleven, maar het stukje Kruisbeklaan tussen Tortellaan en Kramsvogellaan vormde daarop een vrolijk stemmende uitzondering.

Op zondag 27 september, een dag na de officiële Nationale Burendag, vierde men daar in ongedwongen sfeer een eigen bureneestje. De weersvoorspellingen voor het weekend zagen er aanvankelijk slecht uit, maar op zondag viel het alleszins mee, zodat de straatgenoten onbekommerd in de openlucht met een drankje en hapje onder handbereik de sociale banden konden verstevigen terwijl ook de jongste bewoners zich vermaakten, zoals uit bijgaande foto's van Britt Voss blijkt.

Reclamespot

In de dagen daarna schoot Britt ook een plaatje van filmopnamen die in de Spotvogellaan (en eerder op de Tortellaan) werden gemaakt ten behoeve van een reclamespotje voor ABN AMRO. Wat er precies werd gefilmd, bleef

onduidelijk omdat de opnamelocaties aan het zicht waren onttrokken en pottenkijkers niet werden toegelaten. Ook de vraag waarom dit deel van de wijk als decor was gekozen, bleef onbeantwoord. Volgens zegslieden van de bank zou de commercial vanaf november op tv te zien kunnen zijn.

Veel wijkbewoners willen meepraten over duurzame warmte

Ruim 100 mensen hebben vorige maand de (anonieme) enquête ingevuld over duurzame warmte voor de Vogelwijk. Voor Vogelwijk Energie(k) is het een novum dat zo veel mensen uit de wijk van zich laten horen. En dat ondanks een foutje in de QR-code in het oktobernummer van het wijkblad. De code werkt nu overigens uitstekend.

Het is overigens niet zo gek dat er veel belangstelling is voor de duurzame warmteplannen in Nederland en in Den Haag. De keuzes die de komende tijd worden gemaakt voor de Vogelwijk zijn relevant voor ieder huishouden. Wordt het een collectief warmtenet of gaan we allemaal individueel elektrisch verwarmen? Of wordt het een mix van beide opties? Met de enquête wil Vogelwijk Energie(k) verkennen hoe wijkbewoners betrokken willen worden bij de plannen voor toekomstige duurzame verwarming in hun huizen.

Eerste resultaten

De eerste resultaten zijn best interessant:

- Driekwart van de deelnemers is er (enigszins) van op de hoogte dat er op korte termijn plannen worden gemaakt voor de overgang naar schone energie in Haagse wijken.
- Ruim 60% heeft al nagedacht wat de overgang naar schone energie voor henzelf kan betekenen.
- 99% vindt dat bewoners van de wijk een stem moeten hebben in het wijkenergieplan en ruim de helft wil actief betrokken worden bij het proces.

- Ruim driekwart van de deelnemers vindt dat de gemeente een brief aan de bewoners moet sturen over het doel, het proces en de tijdlijn.

De Vogelwijk telt bijna 1750 huizen en circa 650 appartementen die op termijn allemaal duurzaam zullen moeten worden verwarmd. Als je het zo bekijkt, is ruim 100 enquêtedeelnemers eigenlijk helemaal niet zo veel. Wilt u alsnog meedoen? Het kan nog: scan de bijgaande QR-code of ga naar de website www.vogelwijkenergiek.nl

Meer informatie

Wat doet de gemeente? In april 2020 publiceerde de gemeente een Ontwerp Stedelijk Energieplan (SEP) om de overgang van fossiele naar duurzame energie in beweging te zetten. In september j.l. verscheen de *Programmamabrief Duurzaamheid 2021* met plannen en voornemens voor onder meer energiebronnen en maatregelen voor een aantal wijken, waaronder onze Vogelwijk.

Wilt u meer informatie over duurzame energie in de wijk of wilt u bovengenoemde ge-

meentelijke beleidsdocumenten inzien? Kijk dan op de website www.vogelwijkenergiek.nl of lees het vorige wijkblad er nog eens op na. 'Vogelwijk Zet 'm op 70': Doe mee! Met deze actie onderzoeken we of de huizen in onze wijk comfortabel warm te stoken zijn als de CV-ketel is ingesteld op 70°C. Dit is de temperatuur die ook met duurzame bronnen kan worden gegenereerd, dus als uw huis met 70 graden warm gehouden kan worden, bent u bijna klaar voor duurzame warmte.

De hoofdconclusie uit de proef tot nu toe was: *De deelnemende woningen kunnen bijna allemaal comfortabel warm worden gestookt met een keteltemperatuur van 70 °C of minder. Slechts bij een enkeling lukte dat niet.* Aangezien echter de afgelopen winter zeer zacht was, gaan we nog een jaar door in de hoop dat we nog een reeks echt koude dagen krijgen. Tijdens de actie vragen we de deelnemers een paar maal een korte enquête in te vullen,

waarin de ervaringen met het warmtecomfort kunt aangeven. Vorig jaar hebben 70 huishoudens uit de wijk meegedaan. Nu hopen we de roo te halen. Meld u dus onverwijld aan!

Meer informatie vindt u op de website www.vogelwijkenergiek.nl waar u zich ook kunt aanmelden. Ook kunt u desgewenst direct een mailtje met uw naam- en adresgegevens sturen naar info@vogelwijkenergiek.nl

Weer een 100-jarige in de wijk

Door Dick van Rietschoten

De Vogelwijk telt op dit moment drie 100-jarigen. Een jaar geleden bereikte Nel Wunderink van de Fitislaan deze gezegende leeftijd, het afgelopen voorjaar was het Wim van Slobbe van de Patrijslaan die een eeuw oud werd en op 17 oktober voegde Wies Hemmes zich bij dit selecte gezelschap. Mevrouw Hemmes, die al sinds 1954 aan de Sportlaan woont (tussen de Patrijslaan en het Wielewaalplein), werd in 1920 geboren in Maastricht als dochter van een stationschef.

Toen ze nog een kleuter was, plaatste de NS haar vader over naar Groningen en kort voor de oorlog werd hij in Den Haag gestationeerd. „We woonden in het Bezuidenhout. Toen dat in maart 1945 werd gebombardeerd, zaten we gelukkig net aan de goede kant, die niet getroffen werd.” Kort na de bevrijding trouwde ze, maar haar beroep als onderwijzeres op

de Bavinckschool, toen nog gevestigd in de Cypresstraat, bleef ze nog bijna een jaar uitoefenen.

Bloemstukken en kaarten

Uiteindelijk kreeg Wies Hemmes zeven kinderen, die op haar 100ste verjaardag al dan niet met aanhang allemaal op bezoek kwamen. Ria Smits van de Vliegenvangerlaan bezorgde de jarige 's morgens namens de leden van de Bergkerk aan de Daal en Bergselaan een mand met 100 rozen en maakte vervolgens de bijgaande foto.

„Ik kreeg die dag in totaal wel acht bloemstukken en meer dan honderd felicitatiekaarten”, vertelt de nog altijd kwieke dame, die 22 jaar geleden weduwe werd. Ze heeft de afgelopen decennia overigens veel nieuws en wetenswaardigheden over de Vogelwijk gemist omdat ze nooit lid is geweest van de wijkvereniging en dus ook het wijkblad niet geregeld ontving. Dat betreurt ze echter allerminst. „Ik heb er nooit zo'n behoefte aan gehad”, zegt ze eerlijk.

Hebt u buurtgenoten die een bijzonder jubileum of kroonjaar (gaan) vieren?
Tip de wijkbladredactie! Bij voorbaat dank!

KortOm

Korte berichten en aankondiging van evenementen in de buurt

Struikemeldpunt ingesteld voor onveilige stukjes straat

De Stedelijke Ouderencommissie (SOC), een koepel van Haagse ouderenorganisaties, heeft een meldpunt ingesteld voor het signaleren van slecht begaanbare trottoirs of fietspaden. Via een e-mail naar info@struikemeldpunt.nl of een telefoontje (overdag) naar 070-3627806 kunnen deze locaties worden gemeld.

Uit onderzoek is gebleken dat het aantal 65-plussers dat op straat een ongelukkige val maakt door bijvoorbeeld loszittende tegels of opgekropen boomwortels in Den Haag hoger ligt dan het landelijk gemiddelde. „Op dit punt is Den Haag dus geen seniorvriendelijke stad“, zegt Gert van Capelleveen, voorzitter van de SOC. „We hebben ons ten doel gesteld dat in 2021 het aantal val-ongelukken in Den Haag als gevolg van een slecht wegdek onder het landelijk gemiddelde moet komen.”

De SOC verzamelt via het meldpunt zo veel mogelijk locaties waar het riskant is om te lopen of te fietsen. Als al deze locaties in kaart zijn gebracht, worden ze doorgespeeld naar de gemeente, uiteraard met het dringende verzoek er iets aan te doen. Wie in de Vogelwijk of omgeving senior-onveilige plekken kent, kan dat dus doorgeven aan genoemd ‘struikemeldpunt’.

Scholieren krijgen les over dode hoeken vrachtwagens

Ter voorbereiding op het verkeersexamen dat leerlingen in groep 7 van de basisschool moeten afleggen, krijgen leerlingen van veel Haagse scholen ook een praktijkles over de dode hoeken van een vrachtwagen. Er komt dan, zoals hier bij de Heldringschool aan het IJsvogelplein, een vrachtwagenchauffeur met een grote truck naar de school. De kinderen mogen dan onder meer plaatsnemen achter het stuur van de vrachtwagen, zodat ze zelf kunnen zien welke dode hoeken het voertuig heeft. En ze krijgen nuttige tips te horen. Ga bijvoorbeeld nooit bij een stoplicht met je fiets naast een vrachtwagen staan, maar 3 meter rechts achter de auto. Daarbij geldt de regel: als jij de chauffeur in een spiegel ziet, ziet hij jou ook. Maar let op: een vrachtwagen heeft meerdere dode hoeken. Links van de bestuurder zit er ook eentje en de chauffeurs van de moderne hoge trucks kunnen ook niet goed zien wat zich vlak voor de wagen bevindt.

(Met dank aan Flip Petri, bewoner IJsvogelplein)

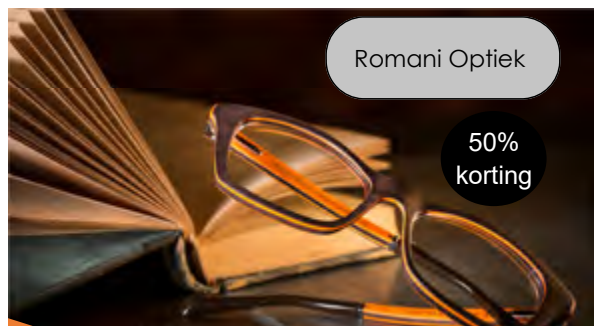

Vergader@home gesloten

Yvonne Brouwer en haar man Tom Jorissen verhuren hun woonkamer en tuin aan de Papegaailaan 7 niet meer aan derden voor het houden van kleinschalige bijeenkomsten. Hun bedrijfje *Vergader@home*, dat zeven jaar heeft gebloeid, hebben ze dit najaar moeten opdoeken omdat de coronaregels de ontvangst van groepen bijzonder lastig maakten. De sluiting was overigens „geen ramp”, aldus Yvonne, „want we waren al van plan ermee op te houden, zij het pas vanaf begin volgend jaar.”

Het paar kijkt met plezier terug op de vele vergaderingen, trainingen, workshops en zelfs ontbijtbijeenkomsten die zij de afgelopen zeven jaar hebben kunnen faciliteren, niet alleen door het beschikbaar stellen van woonkamer en tuin, maar ook door de bijbehorende verzorging van de catering. Populair waren ook enkele jaren de zogeheten ‘aanschuifdinners’ die in de zoete inval aan de Papegaailaan voor Vogelwijkbewoners werden georganiseerd. Iedereen die dat wilde, kon voor een zacht prijsje een driegangendiner voorgeschoteld krijgen, waarbij het contact met tot dan toe onbekende buurtgenoten vaak tot verrassende kennismakingen leidde. Memorabel was volgens Yvonne ook het ontbijt-evenement van maart 2015, waarbij de toenmalige burgemeester Van Aartsen in alle vroegte met vijf wethouders naar de Papegaailaan kwam om daar met zo’n dertig Vogelwijkbewoners tijdens een lichte maaltijd te praten over wat er in de wijk leefde.

Duinbehoud zet zich sinds 1977 in voor behoud en herstel van de Nederlandse duinen. Help mee het kustgebied te beschermen en word donateur.
Meer informatie: www.duinbehoud.nl

Alle glazen 50% korting op het 2e glas*

OOGMEETWEEKEN

*vraag naar de voorwaarden

Romani Optiek
Loosdunse Hoofdplein 188
070 - 3910323

www.romanioptiek.nl
info@romanioptiek.nl

ROMANI OPTIEK

Een halfjaar na 11 mei 2020

*Die dag klopt bij Scheveningen de zee
woest brullend het schuim van dode algen op
tot metershoge verborgen muren
van ondoorzichtig verstikkend eiwit*

*Die dag verleidt de zee vrolijk uitgelaten
surfers en zwemmers met uitdagend hoge golven
en sist vilein in Satans tale 'dat het schuim
maar een enkel laagje is, een simpele
deken, eenvoudig doorheen te zwemmen'*

*Achterbaks slaat ze met haar droesig kolkende
waterarmen de surfers verstikkend in de vlucht
naar beneden om zo verraderlijk gistend
hen voor altijd de adem te benemen*

*Daags erna drijven er rode rozen langs de vloedlijn
tussen schelpen heen en weer op de adem van
een kalme zee, alsof er niets gebeurd is
de zee die al eeuwen lang neemt en geeft*

*Nu is er het woeste brullen van de pijn
die in hart en hoofd zal blijven
over diep betreurde jonge sterke zonen
die aan de zee, de kust die zij liefhadden
hun kracht, hun leven verloren*

Olga Millenaar

Kwettertjes

Kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging

Plaatsingsvoorwaarden

Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

GEVRAAGD – Heeft u meubels, tafels of stoelen uit de jaren 50/60 en wilt u daarvan af? Ik neem ze graag van u over. Tom Blok, Pauwenlaan 119, tel. 06-47938896.

AANGEBODEN – Zoekt u iemand die u kan helpen met o.a. boodschappen, administratie, brengen of halen naar afspraken, voor een gezellig praatje of een uitstapje? Zoek dan niet langer! Ik ben 38 jaar en werkzaam als stewardess. Het lijkt me erg leuk nog wat werk ernaast te doen. Ik ben betrouwbaar, verzorgend en sociaal. Voor een kennismaking en tariefbespreking kunt u een afspraak maken via 06-52698677.

WOONRUIMTE GEZOCHT – Woonruimte in Den Haag gezocht voor 3 tot 5 serieuze én vrolijke Masterstudenten Bestuurskunde en Criminologie. Graag een telefoontje naar 06 - 50 76 8471.

AANGEBODEN – Mijn zeer goede tuinhulp heeft nog ruimte voor werkzaamheden als onkruid verwijderen, snoeien, maaien, terras reinigen etc. Inlichtingen bij Henk van Balen. Tel. 06 - 47 649144.
E-mail: henk.vanbalen@casema.nl

GRATIS AF TE HALEN – Rondhouten schommel met 5 haken. Diverse accessoires: schommel, touw, touwladder en ringen. Bij interesse bellen naar Judith: 06 - 54 32 28 85.

OPPAS GEZOCHT – Ik ben op zoek naar een lieve, gezellige oppas - liefst in bezit van een rijbewijs - voor mijn twee kinderen van 7 en 10 jaar. Het betreft de maandagen donderdagmiddag van 14 -18 uur. Bij interesse graag contact opnemen via 06 - 22 68 45 48.

GARAGE SALE – Op zaterdag 21 november van 10.00-17.00 uur houden wij wegens verhuizing een 'garage sale' aan het Fazantplein 14. Het gaat voornamelijk om meubilair (Ikea- en Chesterfield bank, tafel, stoelen), servies en keukenapparatuur, maar ook schilderijen, o.a. van de bewoner (Rubins Spaans). Alles is ook te zien op Marktplaats in de rubrieken 'Huis en inrichting' en

'keuken'. De grote spullen staan in ons huis op de eerste etage en kleinere objecten in een tent in de tuin van de flat. I.v.m. de corona-maatregelen en het maximum aantal bezoekers graag vooraf aanmelden met de bezoektijd. Telefoon: 06 - 41 21 38 27.

E-mail: carmen.deazcoitiab@gmail.com

VRIJWILLIGER GEZOCHT – De afdeling Segbroek van De Zonnebloem zoekt een vrijwilliger voor de redactie en opmaak van onze Zonnebloem-nieuwsbrief, die 4x per jaar wordt toegestuurd naar onze gasten en vrijwilligers. Het redactiemateriaal wordt aangeleverd, maar eigen inbreng is ook zeer welkom! Kent u iemand die hier ervaring mee heeft of vindt u dit zelf een leuke klus, dan zijn we daar erg blij mee! Neem contact op met: zonnebloem.aktiviteiten@gmail.com of bel 06 - 25 17 33 08 (Milene Boutkan).

HONDENUITLATER (M/V) GEZOCHT – Ik ben op zoek naar iemand die het leuk vindt om 3 x per week (ma-di-donderdag) met mijn hond te wandelen, uiteraard tegen betaling. Ik woon in de Vogelwijk. Interesse? Bel 06 - 22 68 45 48.

AANGEBODEN – Ik ben een van oorsprong Haags beeldend kunstenaars en maak veel schilderijen en aquarellen met als thema 'vogels'. Wilt u als Vogelwijkbewoner iets dergelijks, dan is alles bespreekbaar. Ingrid van Nierop-Waltman. Zie mijn website www.art-birdsflying-high.com Tel. 06-36025382

OUD GELD GEZOCHT – Mijn kleinzoon Jacopo (10 jaar) verzamelt oude muntjes en muntbiljetten van alle landen ter wereld. Mocht u er thuis nog wat van hebben en er geen betere bestemming voor weten, dan kunt u hem (en mij) daarmee een groot plezier doen. Cees van Gils, tel. 06-20 44 50 08.

HUISHOUDELIJKE HULP – Mijn hulp heeft nog tijd over om bij u schoon te maken. Ze werkt hard en is betrouwbaar. Voor referenties en nadere informatie: tel. 06 48 28 32 44.

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.
Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Chiel Lentz.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: chiel.lentz@politie.nl

Werkdagen: ma, di, do, vr en vaak in weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren: (070) 359 15 11

Doktersnachtdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email: annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak (via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot 16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met een ouderenconsulent via de telefoonnummers 070) 205 24 80 of (070) 205 26 60.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.

Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.

Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709

e-mail: instroom@hwwzorg.nl

Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)

e-mail: info@evitazorg.nl

Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

B.a.B Zorg

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.

24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05,

e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Redmar Wolf, Patrijslaan 4
e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Hans van Nieuwkerk, Laan van Poot 176
e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Adam Braithwaite
Nieboerweg 224
e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Overige bestuursleden

- Marcella Putter
Sperwerlaan 7, tel. 06 18304453,
e-mail: me_schutte@hotmail.com
- Portefeuille Openbare Ruimte vacant

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en
adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het
maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar.
Voor de contributiebetaling wordt een factuur
toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:
IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs

Buurtveiligheid

Platform 112Vogelwijk
e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Commissie Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8
e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Ine Essing, tel.: 346 06 04
e-mail: ouderen@vogelwijkdenhaag.nl

Verkeerscommissie

Stef Tours en Fred van der Burg
e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com
tel. 06-53414041

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Kustcommissie

Irene van Geest, e-mail: irenevangeest@planet.nl

Cultuurcommissie

Rita Reimer
e-mail: rita.reimer@kpnmail.nl

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool
Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,
e-mail: inekecas@xs4all.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7,
tel. 06-83224388, e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur in sportcomplex
Westduin, Laan van Poot 355A.
Contact: Hans van Schuylenburch, tel. 06-29045258

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat
Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Vogelwijk huiskamerbridgeclub

Elline v. Dijk, (070)3659257,
bridgevogelwijk@gmail.com

Seniorengym

Zaterdag 09.45-11.00 uur in de Heldringschool
Monique v.d. Knaap: tel. (070) 363 23 15